

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1002/2025
25.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Ивића, због кривичног дела неовлашћена производња из стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Ивића, адвоката Владимира Бељанског и Бојана Папића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.бр.96/22 од 05.02.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 273/25 од 25.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Ивића, адвоката Владимира Бељанског и Бојана Папића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К.бр.96/22 од 05.02.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 273/25 од 25.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К.бр.96/22 од 05.02.2025. године окривљени Милан Ивић је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња из стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од седам година, у коју казну му је на основу члана 63. став 1. КЗ урачунато време које је провео у притвору од 24.02.2022. године па до даље одлуке суда.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 8. КЗ од окривљеног Милана Ивића је одузета опојна дрога марихуана укупне нето тежине 28.918,09 грама, уље смоле биљке канабис укупне запремине 19,60 мл, које се налази у четири пластична шприца, опојна дрога кокаин укупно нето тежине 17,28 грама, опојна дрога амфетамин укупне нето тежине 1.562,41 грам и опојна дрога МДМА укупне нето тежине 10,14 грама са којом опојном дрогом ће се поступити на законом прописан начин након правноснажности пресуде. На основу члана 87. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то две дигиталне вагице сиве боје, НН марке.

На основу члана 91. и 92. КЗ од окривљеног Милана Ивића је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела и то износ од 498.000,00 динара, 160 америчких долара, 1.515 евра и 340 конвертибилних марака.

На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка пред Вишим јавним тужилаштвом у Новом Саду у укупном износу од 372.436,00 динара, у року од два месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. На основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ств 2. тачка 9) ЗКП окривљени је обавезан да надокнади трошкове поступка у фази главног претреса и то трошкове паушала у износу од 8.000,00 динара, који износ је потребно уплатити на рачун Вишег суда у Новом Саду у року од два месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 273/25 од 25.06.2025. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду и браниоца окривљеног Милана Ивића и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду К.бр.96/22 од 05.02.2025. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости су поднели браниоци окривљеног Милана Ивића, адвокати Владимир Бељански и Бојан Папић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1), 439. тачка 1) и 2) и 441. став 4. ЗКП са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан, преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и одлучити да трошкови првостепеног и другостепеног поступка падају на терет буџетских средстава или да преиначи побијане пресуде у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што ће окривљеног Милана Ивића ослободити од дужности да у целини накнади трошкове кривичног поступка или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем, или да укине наведене пресуде само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка те да списе предмета врати на поновну одлуку о трошковима кривичног поступка и то пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Милана Ивића, адвоката Владимира Бељанског и Бојана Папића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног у захтеву за заштиту законитости истичу да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија од 23.02.2022. године, сачињеног приликом претресања извршеним на адреси број ... у ..., потврди о привремено одузетим предметима број

79/22 од 23.03.2022. године и фотодокументацији и извештају о форензичком прегледу лица места Кт бр.447-587/22 од 23.02.2022. године, који су сачињени у вези са наведеним претресањем стана, записнику о претресању стана и других просторија од 23.02.2022. године, потврди о привремено одузетим предметима и фотодокументацији сачињеној у вези са наведеним претресањем, извештају о форензичком прегледу лица места Кт бр.436-35/22 од 23.02.2022. године, сачињеним у вези са претресањем извршеним на адреси ... број ..., ..., записнику о вештачењу 03.2.11.6.1 број 234-6-780/22 од 25.02.2022. године, захтеву ПУ Нови Сад – ОКП од 24.02.2022. године, обрасцу квалитативно — квантитативног пријема и тока лабораторијског испитивања у вези записника о вештачењу 03.6.5.6.1 бр. 234-6-780/22 од 25.02.2022. године, допуни физичко — хемијског вештачења од 01.11.2024. године, иницијативи за вештачење ПУ Нови Сад – Групе за борбу против дрога, записнику о претресању опреме на којој се чувају електронски записи бр. 69/22 од 03.03.2022. године, записнику о вештачењу мобилног телефона и СИМ картица бр. ... од 03.03.2022. године са приложеним преносним медијем (ЦД).

Образлажући наведену повреду браниоци окривљеног су најпре указали да је преглед окривљеног Милана Ивића испред зграде на адреси ... број ... у ..., којом приликом је код њега пронађено пет пакета у којој се налазила опојна дрога марихуана, извршено на незаконит начин. Као аргументе за наведени став, браниоци су истакли да су полицијски службеници извршили претресање лица, а не преглед, иако за то нису имали наредбу суда, чиме је повређена одредба члана 155. и 156. став 1. ЗКП, а нису били испуњени ни услови из члана 159. ЗКП, којим се прописује могућност претресања лица без наредбе суда, као и да претресању лица нису присуствовали сведоци, чиме је повређена одредба члана 156. став 7. ЗКП. Браниоци затим наводе да полицијски службеници нису извршили радњу прегледа већ претресања лица из разлога што полицијски службеници нису извршили додиривање површине одела окривљеног Милана Ивића, нити увид у његов ранец, већ су завлачили руке у унутрашњост његове јакне и „претурали“ садржину његовог ранца као и да полицијски службеници нису сачинили записник о прегледу лица сходно одредби члана 286. став 2. ЗКП. На крају су браниоци истакли да се из свих записника не може утврдити која паковања су одузета од окривљеног на којој локацији, па онда није могуће ни у оквиру записника о вештачењу 03.6.5.6.1 број 234-6-780/22 од 25.02.2022. године идентификовати управо она паковања и оне супстанце које су одузете приликом претресања и прегледа лица.

По оцени Врховног суда, неосновани су наводи бранилаца окривљеног да је преглед лица извршен на незаконит начин, са образложењем да није постојала наредба суда, из разлога што је одредбом члана 159. ЗКП прописано да овлашћена службена лица полиције могу без наредбе суда за претресање и без присуства сведока предузети претресање лица приликом лишења слободе или приликом извршења наредбе за довођење, ако постоји сумња да то лице поседује оружје или оруђе за напад или ако постоји сумња да ће одбацили, сакрити или уништити предмете које треба од њега одузети као доказ у поступку.

Наиме, Врховни суд закључује да је у конкретном случају предузета радња прегледа лица, а не претресања, из разлога што је одредбом члана 97. став 3. Закона о полицији прописано да се прегледом лица сматра увид у садржај одеће и обуће, а ставом 5. истог члана да се прегледом предмета сматра преглед предмета које лице носи са собом обухвата преглед предмета који су код лица или у његовој непосредној близини или предмета лица по чијем се налогу у његовој пратњи они превозе, док је чланом 56. став 1. Правилника о полицијским

овлашћењима прописано да полицијски службеник преглед врши визуално, додиром, увидом у садржај, коришћењем техничких средстава односно употребом службеног пса као и да је полицијски службеник врши преглед тако што рукама додирује површину његовог одела и остварује увид у садржај у одећи и обући. Имајући у виду наведене законске одредбе те исказе овлашћених службених лица полиције, произилази да су дана 23.03.2022. године исти извршили преглед лица и ствари.

Одредбом члана 286. став 1. ЗКП је прописано да ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, полиција је дужна да предузме потребне мере да се пронађе учинилац кривичног дела, да се учинилац или саучесник не сакрије или не побегне, да се открију и обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупи сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење кривичног поступка. Одредбом члана 286. став 2. ЗКП, између осталог, прописано је да у циљу испуњења дужности из става 1. тог члана, полиција може да изврши потребан преглед превозних средстава, путника и пртљага и да ће се о чињеницама и околностима које су утврђене приликом предузимања појединих радњи, а могу бити од интереса за кривични поступак као и о предметима пронађеним и одузетим, саставити записник или службена белешка. Ставом 4. истог члана прописано је да о предузимању мера и радњи из става 2. и 3. тог члана полиција одмах, а најкасније у року од 24 часа након предузимања, обавештава јавног тужиоца.

Стоји чињеница да полицијски службеници нису у складу са чланом 286. став 2. ЗКП сачинили извештај или службену белешку о извршеном прегледу лица и ствари. Међутим, наведено не чини преглед лица и ствари незаконитим из разлога што, по оцени Врховног суда, сачињавање наведеног извештаја није циљ само за себе, већ је сврха истог да обавести орган поступка о предузимању радњи од стране полицијских службеника у оквиру својих законских овлашћења. Како је у конкретном случају Полицијска управа за Нови Сад дана 24.02.2022. године, дакле у року од 24 часа од извршеног прегледа, поднела кривичну пријаву Вишем јавном тужиоцу у Новом Саду и на тај начин јавни тужилац обавештен о прегледу лица, односно окривљеног и прегледу ствари које су код њега пронађене дана 23.02.2022. године заједно са комплетном документацијом, на тај начин је надлежни орган обавештен о спроведеним доказним радњама предузетим од стране полиције, чиме је поступљено у складу са одредбом члана 286. став 4. ЗКП.

Браниоци окривљеног се у захтеву за заштиту законитости неосновано позивају на одлуку Врховног касационог суда Кзз 350/22, али се не ради о истој процесној ситуацији из разлога што у том предмету овлашћена службена лица такође нису саставила записник нити службену белешку у смислу члана 286. став 2. ЗКП, али исто тако нису ни обавестили јавног тужиоца о предузетим радњама у складу са чланом 286. став 4. ЗКП, а што није случај у овом поступку.

У потврди о привремено одузетим предметима Ев.бр.79/22 од 23.02.2022. године коју је сачинила Полицијска управа Нови Сад је наведено да је дана 23.02.2022. године у 20,20 сати од лица Милана Ивића одузето пет пакета од стреч фолије у којима се налазила сасушена биљна материја зелене боје за коју се основано сумња да је опојна дрога марихуана, један мобилни телефон марке „....“, један мобилни телефон марке „....“, те назначено да су наведени предмети пронађени приликом прегледа лица Милана Ивића. На овај начин је јасно разграничено који предмети су од окривљеног одузети приликом прегледа лица, а који

приликом претресања стана, иако се захтевом за заштиту законитости тврдио супротно, па су и у овом делу наводи захтева бранилаца окривљеног оцењени као неосновани.

У осталом делу захтева браниоци окривљеног указују да су супстанце које су пронађене у стану у улици ... број ... у ... прибављене приликом незаконитог претресања стана и то, најпре, из разлога што наредба о претресању није предата окривљеном Милану Ивићу као држаоцу стана, чиме је повређена одредба члана 156. став 1. ЗКП, да сведоци претреса нису ишли са полицајцима током вршења претреса него да су све време седели за столом у трпезарији, да записник није сачињен на адреси претреса, да је претрес подрума извршен без присуства окривљеног и сведока и да је том приликом вршен притисак на окривљеног да каже да ли има дроге у кући у ...

Из списка предмета произилази да је дана 23.02.2022. године Полицијска управа Нови Сад сачинила записник о претресању стана и других просторија на адреси улица ... број ... у ..., да је претресање започето у 19,15 часова и извршено на основу наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду Кппр-53/2022 од 23.02.2022. године, а наредба предата лицу Милану Ивићу који није захтевао браниоца, те су као сведоци претресања стана и других просторија означени пунолетни грађани АА и ББ. У записнику је констатовано да је извршено претресање ходника, купатила, трпезарије за кухињом, дневног боравка, спаваће собе и подрума, и набројани предмети који су пронађени том приликом. Претресање је завршено у 22,20 часова, у записнику је констатовано да су присутни имали могућност да записник прочитају у смислу члана 235. став 1. и 2. ЗКП, записник су потписали држалац стана Милан Ивић, овлашћено службено лице, присутни пунолетни грађани и записничар и нико није имао примедбе на састављање записника.

Врховни суд је најпре оценио као неосноване наводе да је наведени записник о претресању стана и других просторија сачињен у Полицијској управи а не у стану, из разлога што је у уводу записника наведено да је исти сачињен у име Полицијске управе Нови Сад, која има адресу у улици ... број ..., што значи да је у овом делу записника само наведена адреса органа у чије име је записник сачињен, док је у наставку записника јасно наведено да је претресања стана извршено на адреси улица ... број ... и да је том приликом сачињен записник.

По оцени Врховног суда, претрес стана и просторија, укључујући и подрумске просторије је у свему сачињен у складу са законом, с обзиром да је извршен на основу наредбе о претресању, која је предата окривљеном, истом су присуствовала два пунолетна грађанина као сведоци, који су поучени о њиховој улози приликом вршења претресања и потписали предметни записник и нису имали примедбе на састављање истог, као ни окривљени који је такође том приликом био поучен да може да узме адвоката који ће присуствовати претресању, али да исти то није захтевао, те је у самом записнику јасно наведено да је предмет претресања био и подрум који се налази у згради у којој су такође пронађени предмети кривичног дела, означени под бројем 29. и 30. потврде о привремено одузетим предметима.

Браниоци окривљеног су затим указали да су полицијски службеници током претресања стана у Новом Саду од окривљеног Милана Ивића покушали да изнуде информације о томе да ли је у кући у ... има сумњивих супстанци и где се исте налазе, а све наведено представља повреду одредбе члана 9. ЗКП која предвиђа да је забрањена и кажњива свака примена мучења нечовечног и понижавајућег поступања, силе, претње, принудне

обмане медицинских захвата и других средстава којима се утиче на слободу воље или изнуђује признање или каква друга изјава или радња од окривљеног и од другог учесника у поступку.

Исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног Милана Ивића и били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду, који је у овом кривичном поступку поступао у другом степену по жалбама изјављеним против пресуде Вишег суда у Новом Саду К бр.96/22 од 05.02.2025. године. Апелациони суд у Новом Саду, као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе да на страни 15 и 16 своје одлуке Кж1 бр.273/25 од 25.06.2025. године изнео јасне и довољне разлоге, а које Врховни суд у свему прихвата као правилне и на исте упућује у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Браниоци окривљеног су истакли и да су предмети који су пронађени приликом претреса на адреси ... број ... у ..., прибављени приликом незаконитог претреса куће из разлога што је претресање извршено без наредбе о претресању, јер је претресање извршено, односно започето пре него што је стигла наредба о претресању.

По оцени Врховног суда, записник о претресању стана и других просторија ПУ Нови Сад од 23.02.2022. године, а који се односи на предмет куће у ..., представља законит доказ, из разлога што из списка предмета произилази да је Основни суд у Старој Пазови дана 23.02.2022. године донео наредбу Кппр – 122/22 од 23.02.2022. године којим је наређено претресање стана и других просторија у ..., улица ..., Општина ..., чији је држалац Милан Ивић, ради проналажења осумњиченог, трагова кривичног дела односно предмета важних за кривични поступак који потичу из кривичног дела недозвољено држање опојних дрога из члана 246а КЗ, те је одређено да ће претресање стана без присуства заменика ОЈТ извршити овлашћена службена лица ПС Инђија и то полицијски службеници ВВ и ГГ. Наредбу је потписао дежурни судија за претходни поступак Оливера Бугарин, а на крају записника је окривљени Милан Ивић својеручно написао да се одриче права на адвоката приликом претреса.

У самом записнику о претресању је констатовано да је претресање стана извршено на основу наредбе судије за претходни поступак Основног суда у Старој Пазови број Кппр 122/22 од 23.02.2022. године, а наведена наредба предата лицу Милану Ивићу, као и да су претресању присуствовала два пунолетна грађанина ДД и ЂЂ, да је претресање започето дана 23.02.2022. године у 21,50 часова у стану држаоца Милана Ивића у ... улица ..., те да су том приликом претресене три собе у приземљу, две спаваће собе на спрату, купатило, четири просторије на другом спрату, таван и помоћни објекти, те у записнику наведени предмети који су том приликом пронађени. Такође је наведено да је претресање завршено у 23,30 часова и да су записник потписали држалац стана и присутни грађани, као и да исти нису имали примедбе на састављање записника.

Имајући све наведено у виду, наведени записник је у свему сачињен у складу са одредбама члана 155., 156. и 157. ЗКП.

Одредбом члана 24. став 1. Закона о уређењу судова је прописано да основни суд у првом степену суди за кривично дело за које је као главна казна предвиђена новчана казна или казна затвора до десет година и десет година, ако за поједина кривична дела није надлежан други суд.

Одредбом члана 246а став 1. КЗ је за извршење овог дела прописана новчана казна или казна затвора до три године.

Имајући у виду наведене законске одредбе, а да је у наредби о претресању наведено да се претресање треба извршити ради проналажења предмета који проистичу из кривичног дела из члана 246а КЗ, произилази да је Основни суд у Старој Пазови био надлежан за доношење наредбе о претресању стана у ..., улица ..., иако се захтевом за заштиту законитости тврдио супротно.

Такође, браниоци окривљеног истичу да је супротно наведеној наредби, полицијски службеник ВВ није запослен у ПС Инђија, док ГГ није учествовала у претресању, већ су претресање извршила службена лица ПУ Нови Сад ЕЕ и ЖЖ, а који за то нису били овлашћени од стране суда. Браниоци још истичу да службеници полиције уопште нису потписали записник о претресању куће у ..., а потврду о привремено одузетим предметима је сачинио и окривљеном издао полицијски службеник ЗЗ, који према записнику о претресању уопште није учествовао у претресању предметне куће, чиме је повређена одредба члана 157. став 4. ЗКП у којој се наводи да се потврда о одузетим предметима сачињава и издаје одмах лицу од код се одузимају предмети.

По оцени Врховног суда неосновани су наводи бранилаца окривљеног да су полицијски службеници започели претресање пре достављене наредбе за претресање из разлога што су радње које су спровела овлашћена службена лица пре предузимања доказне радње претресање стана и других просторија у смислу члана 58. Правилника о полицијским овлашћењима, односно радња на коју су полицијски службеници овлашћени, а то је обезбеђење и преглед места догађаја. Наиме, одредбом члана 58. став 1. Правилника о полицијским овлашћењима је прописано да када сазна за извршење кривичног дела, прекршаја или другог догађаја поводом кога је потребно непосредно опажање утврдити или разјаснити чињенице, полицијски службеник о томе без одлагања обавештава полицијске службенике дежурне службе, па полицијски службеник дежурне службе при пријему сазнања из става 1. овог члана или пријему таквог сазнања од стране грађанина или других лица провера поузданост таквог сазнања и прикупља о месту догађаја све у том моменту расположиве информације нарочито у погледу могућег отпора, напада или опасности ради хитног упућивања на месту догађаја потребног броја полицијских службеника са неопходним наоружањем, опремом и материјално-техничким средствима, док је у ставу три прописано да се под местом догађаја у смислу овог Правилника подразумева место где је извршилац кривичног дела предузео радњу или је био дужан да је преузме, место где је наступила последица као и свако друго место где се могу пронаћи трагови или предмети. Имајући наведено у виду, у конкретном случају полицијски службеници нису извршили претрес просторија у ..., пре него што је стигла наредба за претресање, већ су извршили, сходно законским одредбама, обезбеђење лица места.

Стоји чињеница да наведени записник није потписало овлашћено службено лице и да су на записнику о претресању просторија наведени полицијски службеници ЕЕ и ЖЖ, који нису били наведени у наредби о претресању. Међутим, наведене чињенице по налажењу овога суда не чине записник о претресању незаконитим у садржинском смислу и немају за последицу његово обавезно издвајање из списка

предмета. Ово из разлога што одредбама Законика о кривичном поступку није изричито прописано да ако полицијски службеник не потпише записник на крају или ако у претресању учествују полицијски службеници који нису обухваћени наредбом, да се на том доказу не може засновати одлука, дакле реч је о повреди релативног карактера, тако да непотписивање полицијског службеника на крају записника о претресању и вршење претреса од стране полицијских службеника који нису обухваћени наредбом нема за последицу увек незаконитост доказа, већ је суд овлашћен да у току поступка цени законитост тог доказа, односно да ли је повреда наведене одредбе таквог значаја да тај доказ треба издвојити из списка предмета, а суд је у конкретном случају оценио да је наведени записник законит и да га не треба издвојити из списка предмета. Поред тога, у самом записнику је наведено ко је извршио претресање том приликом а то су били полицијски службеници, а наведено претресање је у свему извршено у складу са Закоником о кривичном поступку, записник су потписали окривљени и сведоци и нису имали примедбе на исти, а окривљени је потписао потврду о одузетим предметима Ев. број 79/22 од 24.02.2022. године у којој је констатовано који предмети су пронађени приликом претресања куће у ... Чињеница да је потврду о одузетим предметима потписао полицијски службеник који није учествовао у претресању стана, такође није од утицаја на законитост саме потврде.

Имајући све наведено у виду Врховни суд је све наведене записнике и доказе који произилазе из истих оценио као законите доказе и на истима су се могле засновати побијане пресуде, чиме се неосновано указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Браниоци окривљеног су оспорили и законитост записника о вештачењу Националног центра за криминалистичку форензику бр. 03.2.11.6.1 бр. 234-6-780/2022 од 25.02.2022. године, захтева ПУ Нови Сад – ОКП од 24.02.2022. године, обрасца квалитативно – квантитативног пријема и тока лабораторијског испитивања у вези записника о вештачењу 03.6.5.6.1 бр. 234-6-780/22 од 25.02.2022. године, допуне физичко — хемијског вештачења од 01.11.2024. године, иницијативе за вештачење ПУ Нови Сад – Групе за борбу против дрога. Међутим, незаконитост наведених доказа су образложили наводећи да се не може утврдити која од многобројних паковања са сумњивим супстанцама су одузета на којој од више локација у овом кривичном предмету, те није могуће ни у оквиру Записника о вештачењу 03.6.5.6.1 бр. 234-6780/22 од 25.02.2022. године идентификовати управо она паковања и оне супстанце које су одузете приликом претресања куће у ..., па суд не би могао да идентификује и издвоји конкретна паковања и супстанце које представљају незаконите доказе са ове конкретне локације, те не би могао са извесношћу утврдити ни које су то преостале законито прибављене сумњиве супстанце за које је вештачењем утврђено да представљају опојну дрогу, закључивши да је нејасно како би и у погледу које опојне дроге по врсти и количини могао да огласи кривим окривљеног Ивић Милана. У осталом делу захтева браниоци окривљеног истичу да се полицијски службеници нису легитимисали приликом прегледа лица, показивањем службене значке и легитимације у складу са чланом 66. Закона о полицији, затим да су сведоци све време седеле за столом у трпезарији и да нису ишле са полицајцима, као и да нису биле присутне приликом претреса подрумских просторија, што су оспоравали кроз анализу садржине исказа сведока АА и ББ везано за претресање стана у Новом Саду,

Браниоци су оспорили и могућност да је наредба за претресање куће у ... могла бити предата окривљеном у року од осам минута од када је преузета у Основном суду у Старој Пазови, имајући у виду раздаљину између Основног суда у Старој Пазови и куће у ... У прилог својим наводима браниоци истичу да из дописа Основног суда у Старој Пазови Кппр бр.122/22 од 27.06.2023. године, са приложеном доставницом коју је првостепени суд извео као доказ, недвосмислено произилази да је полицијски службеник ПС Инђија наредбу о претресању Кппр -122/22 од 23.02.2023. године преузео у 21,42 часова, а да из записника о претресању предметне куће у ... произилази да је претресање започето у 21,50 часова, односно свега 8 минута након преузимања наредбе о претресању, а што је немогуће имају у виду раздаљину између Основног суда у Старој Пазови и куће у ...

По оцени Врховног суда, у овом делу браниоци окривљеног суштински оспоравају утврђено чињенично стање, односно истичу повреду закона из члана 440. ЗКП, полемисујући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу. Поред тога, првостепени и другостепени суд су се у наведеном делу бавили спорним чињеничним питањима и анализом исказа сведока у контексту оцене законитости доказа, и о истима дали јасна и детаљна образложења у својим одлукама.

У преосталом делу захтева браниоци окривљеног формално указују на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП. Међутим, наведене повреду браниоци образлажу наводима да током поступка није доказано да је окривљени предметну дрогу држао ради продаје, као и да у погледу две пронађене вагице није извршено вештачење којим би се утврдило да ли је окривљени заиста користио наведене вагице за припремање опојне дроге за продају меревајући у мање количине. Такође, приликом вештачења телефона нису пронађени подаци који би указивали да је окривљени вршио продају дроге, а пронађени новац код окривљеног је релативно мале вредности и не иде у прилог наводима из оптужбе.

По оцени Врховног суда, иако браниоци окривљеног указују на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, суштински оспоравају утврђено чињенично стање, односно истичу повреду закона из члана 440. ЗКП, полемисујући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу то се Врховни суд у оцену изнетих навода, није ни упуштао.

У осталом делу захтева браниоци окривљеног указују на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, с обзиром да судови нису донели одлуку о ослобађању окривљеног од дужности да у целини или делимично надокнади трошкове кривичног поступка иако су за то били испуњени законски услови с обзиром да је окривљени Милан Ивић незапослен, а да је приликом претреса из куће однета и уштећевина његове мајке.

Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости у овом делу оценио као неосноване из разлога што је одредбом члана 264. став 4. ЗКП прописана само могућност, а не и обавеза суда да окривљеног ослободи од плаћања трошкова кривичног поступка, те је на оцени суда да у сваком конкретном случају одлучи да ли има услова за примену наведене одредбе или не.

Самим тим, Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић